

ПРИМЉЕНО: 13. 09. 2016

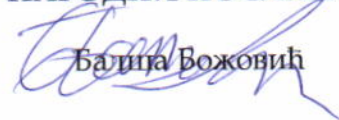
РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Демократска странка
13. септембар 2016. године
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредност
01	011-2032		1/16

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 107. став 1. Устава Републике Србије, члана 40. став 1. тачка 1) Закона о Народној скупштини и члана 150. став 1. Пословника Народне скупштине, подносим **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПРЕСТАНКУ ВАЖЕЊА ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О САРАДЊИ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ УЈЕДИЊЕНИХ АРАПСКИХ ЕМИРАТА**, с предлогом да се сходно члану 167. Пословника Народне скупштине, донесе по хитном поступку.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Балија Бојовић

**ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПРЕСТАНКУ ВАЖЕЊА ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ
СПОРАЗУМА О САРАДЊИ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ
УЈЕДИЊЕНИХ АРАПСКИХ ЕМИРАТА**

Члан 1.

Престаје да важи Закон о потврђивању Споразума о сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Уједињених Арапских Емирата („Службени гласник РС,“ - Међународни уговори, број 3/13).

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије.“

Образложење

I. Уставни основ

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у члану 99. став 1. тачка 7. Устава Републике Србије, којим је прописано да Народна скупштина доноси законе и друге опште акте из надлежност Републике Србије.

II. Разлози за доношење закона

Уставом Републике Србије је предвиђено да је владавина права основна претпоставка Устава (члан 3. став 1.) и да се, осим на друге начине, остварује и „повиновањем власти Уставу и закону“ (члан 3. став 2.). Правни поредак је јединствен (члан 4. став 1. и члан 194. став 1.), а Устав је највиши правни акт Републике Србије (члан 194. став 2). Уставом је одређено да сви закони и други општи правни акти донети у Републици Србији морају бити у сагласности са Уставом (члан 194. став 3.). Потврђени међународни уговори и општеприхваћена правила међународног права део су правног поретка Републике Србије. Потврђени међународни уговори не смеју бити у супротности са Уставом (члан 194. став 4. Устава Републике Србије).

Такође, Уставом је утврђено да економско уређење у Републици Србији почива на тржишној привреди, отвореном и слободном тржишту, слободи предузетништва, самосталности привредних субјеката и равноправности приватне и других облика својине (члан 82. став 1.) Надаље, Република Србија је јединствено привредно подручје са јединственим тржиштем роба, капитала и услуга (члан 82. став 2.). Према члану 84. став 1. Устава Републике Србије, сви имају једнак правни положај на тржишту. Забрањени су акти којима се, супротно закону ограничава слободна конкуренција, стварањем или злоупотребом монополског или доминантног положаја (члан 84. став 2). Страна лица изједначена су на тржишту са домаћим (члан 84. став 4). Устав јемчи приватну својину (члан 86. став 1.) и забрањује дискриминацију, непосредну или посредну, по било ком основу (члан 21.).

Одредба члана 1. Закона о потврђивању Споразума о сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Уједињених Арапских Емирата, и одредбе чл. 2. и 6. Споразума о сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Уједињених Арапских Емирата, који је саставни део тог Закона, супротне су наведеним одредбама Устава Републике Србије, и то из следећих разлога:

1) У члану 6. Споразума предвиђено је да „Споразуми, уговори, програми и пројекти закључени у складу са овим споразумом не подлежу јавним набавкама, јавним

тендерима, јавним надметањима или другом поступку предвиђеном националним законодавством Републике Србије". Према томе, у односима са Владом Уједињених Арапских Емирата, односно са физичким и правним лицима која та влада одреди, Влада Републике Србије има потпуно одрешене руке, тј. не везује је ни један пропис националног законодавства Републике Србије. Целокупан правни поредак Републике Србије у тим случајевима је суспендован. Не зна се колико ће тих случајева у будућности бити јер је наведени Споразум „кровни“ акт на основу кога се могу склапати бројни уговори различите врсте. То је супротно одредби члана 3. Устава према коме је Република Србија правна држава у којој владају право и закони, а власт је дужна да се повинује Уставу и законима. У правној држави нема места суспензији националног законодавства вољом извршне власти, као што је то предвиђено чланом 6. Споразума. Одредба тог члана предвиђа да закључени споразуми, уговори, програми и пројекти (подразумева се и њихови потписници), не подлежу јавним набавкама, јавним тендерима и јавним надметањима, али ни „другом поступку предвиђеном националним законодавством Републике Србије“, дакле, ни законима о парничном поступку, о извршењу и обезбеђењу, о кривичном и прекршајном поступку нити било ком другом закону.

2) Суспензија националног законодавства коју предвиђа одредба члана 6. Споразума супротна је и одредбама члана 82. став 1. и 84. став 2. Устава који прокламују отворено и слободно тржиште и забрањују сваки акт којим се, стварањем монополског или доминантног положаја, ограничава конкуренција. Искључење националног законодавства (о јавним набавкама, јавним тендерима, јавним надметањима и другим поступцима) има циљ да партнеру са којим се склапа споразум обезбеди, ако не монополски, онда бар доминантан положај на тржишту. Супротно Уставу, тај сегмент тржишта Републике Србије на тај начин постаје затворен и неприступачан за било какву конкуренцију. То се не слаже са основним начелима економског уређења Републике Србије међу којима је слободно и отворено тржиште основно (члан 82. став 1. Устава).

3) У члану 2. Споразума - Област (1) Економска сарадња, 3. Сарадња у области пољопривреде, тачка 2. која гласи:

„2. У циљу инвестирања у развој пољопривредне производње и модернизације постојеће пољопривредне инфраструктуре, Република Србија је спремна да водећој пољопривредној компанији из Уједињених Арапских Емирата, коју предложи УАЕ Страна, понуди имовину у пољопривредним компанијама у државном власништву, дугорочни закуп пољопривредног земљиштата и/или пословну сарадњу, све по правилима и условима о којима се Стране у овом споразуму договоре, или свака Страна и приватни сектор, или које договори приватни сектор обеју Страна, а што ће бити регулисано посебним